

Valori matriciale în poezia de limba română din Serbia.
Imaterialul material al apei

Alături de *cuvânt* și de *simbolurile vegetale*, *apa* este un element recurent în poezia de limba română din Serbia, traducând raporturile antropologiei literare cu spațiul în care poeții trăiesc – reprezentanți ai unei mentalități colective – ei sunt structurați, de fapt, pe coordonate dublu articulate, în două matrice ale cuvântului „acasă”: una în spațiul concret și alta, cu rădăcini în imaginarul originar mai mult sau mai puțin îndepărtat. Germinație și disoluție, viață, trecere, moarte – apa acumulează o codificare esențială de la transgresiunea inaccesibilă spre spațiul accesibil, însoțind mari emoții în legătură cu elemente fundamentale ale vieții, mediind celestul cu teluricul, materialul cu imaterialul.